

Таблиця 3

РІЗНИЦЯ, ЯКА ВИНИКАЄ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ НАЗВАНИХ МЕТОДІВ, ГРН

№ з/п	Ознака	Метод прямого розподілу	Метод окремого субрахунку	Різниця, +/-
1	Вартість матеріалів витрачених за звітний період з урахуванням ТЗВ	4361,54	4596,00	234,46

Таким чином, точно визначений на підприємстві порядок віднесення ТЗВ до складу запасів, використаних у поточному періоді, забезпечить правильне відображення та визначення витрат підприємства.

Оскільки періоди понесення ТЗВ і включення їх до витрат можуть не збігатися, ТЗВ необхідно обліковувати в окремих регістрах. Регістри бухгалтерського обліку для таких цілей непередбачені. Можна завести окремий регістр довільної форми, в якому на підставі первинних документів відображатиметься інформація про суму понесених та списаних ТЗВ у звітному періоді.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси»: Затверджено наказом Мініфіну України від 20.10.1999 р. № 246.
2. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів: Затверджені наказом Мініфіну України від 10.01.2007 р. № 2.

Бернацька Є.В., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент О.Г. Бірюк

**ОБЛІК ПРОДАЖУ ВИРОБНИЧИХ ТА НЕВИРОБНИЧИХ
ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ: УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ**

Ефективне використання основних засобів зумовлює необхідність впровадження на підприємстві науково обґрунтованої системи обліку основних засобів, яка б відповідала вимогам управління. У зв'язку із постійними змінами в законодавстві України перед бухгалтерами постають питання щодо особливостей відображення операцій з вибуття основних засобів, які мають значний вплив на результати діяльності підприємств. Зокрема, найбі-

льшої актуальності це питання набуває у зв'язку із впроваджен-
ням Податкового кодексу України. Враховуючи вищезазначене,
метою дослідження є критичний аналіз обліку продажу виробни-
чих та невиробничих основних засобів згідно чинного законодав-
ства та надання рекомендацій щодо управлінського аспекту облі-
ку їх продажу шляхом отримання інформації із облікових даних,
зокрема відомостей первинного бухгалтерського обліку.

У результаті проведеного дослідження було встановлено таке.

1. П. 146.13 Податкового кодексу України визначено порядок визначення фінансового результату у випадку продажу основних засобів. Згідно із п.33 П(С)БО 7 «Основні засоби» продаж основних засобів належить до операцій з вибуття основних засобів з балансу підприємства. При цьому підприємство обов'язково має враховувати вимоги П(С)БО 27 «Необоротні активи, утримувані для продажу та припинена діяльність», згідно з яким и у випадку продажу необоротні активи мають переводитися до складу оборотних активів. При цьому необхідно виконання наступних вимог: 1) економічні вигоди очікується отримати від їх продажу, але не від використання за призначенням; 2) вони готові до продажу в їх теперішньому стані; 3) їх продаж, як очікується, буде завершено протягом року здати визнання їх такими, що утримуються для продажу; 4) умови їх продажу відповідають звичайним умовам продажу для подібних активів;

Здійснення їх продажу має високу ймовірність, зокрема якщо керівництвом підприємства підготовлено відповідний план або укладено твердий контракт про продаж, здійснюється їх активна пропозиція на ринку за ціною, що відповідає справедливій вартості.

У випадках, якщо до активів, які плануються на продаж, виконуються всі вказані вимоги, об'єкт основних засобів має бути переведений до складу оборотних активів. Одночасно має бути списана і сума нарахованого зносу. При цьому з указанного періоду амортизація на необоротні активи та групи вибуття, утримувані для продажу, не нараховується. Дохід від реалізації основних засобів, що утримуються для продажу, відображається за кредитом субрахунку 712 «Дохід від реалізації інших оборотних активів». При цьому балансова вартість реалізованих активів списується у дебет субрахунку 943 «Собівартість реалізованих виробничих запасів». Таким чином, зіставленням отриманих даних підприємство отримує інформацію про фінансовий результат господарської операції від продажу активів і залежно від цього має збільшувати власні доходи або витрати. Інформація про факт вибуття виробничих об'єктів основних засобів у результаті опе-

рації продажу управлінський персонал може отримати з Акта приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів (ф. №ОЗ-1) та Інвентарної карточки обліку основних засобів (ф. №ОЗ-6), в якій здійснюють відображення інформації про вибуття об'єкта.

2. Визначення «невиробничих основних засобів» регламентовано п. 144.3 ПКУ, до яких відносять активи, які не використовуються в господарській діяльності платника податку. В П(С)БО 7 у визначенні основних засобів прописане поняття «...використовуються для здійснення соціально-культурних функцій», що доводить про те, що основні засоби не виробничого призначення порівнюють до основних засобів для цілей фінансової звітності.

У разі продажу не виробничих основних засобів для цілей оподаткування така операція буде належати до господарської діяльності, оскільки підприємство має на меті отримати дохід від такого продажу. Таким чином, до складу доходів платника податку включаються доходи, отримані (нараховані) від продажу, а до витрат — сума втрат, пов'язаних із придбанням (виготовленням) таких не виробничих фондів (без урахування зносу) та їх поліпшенням. Фінансовий результат від продажу не виробничих основних засобів визначається відповідно до фінансового результату від продажу виробничих основних засобів.

Інформація про факт вибуття не виробничих об'єктів основних засобів у результаті операції продажу управлінський персонал може отримати з Акта приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів (ф. №ОЗ-1) та Інвентарної карточки обліку основних засобів (ф. №ОЗ-6), у якій здійснюють відображення інформації про вибуття об'єкта.

3. Переведення основних засобів до складу не виробничих необоротних матеріальних активів має певні особливості. Ця операція не знайде свого відображення у бухгалтерському обліку, оскільки термін «невиробничі необоротні матеріальні активи» в П(С)БО 27 не застосовується. Отже, на відміну від операцій з утримання об'єкта основних засобів, ця операція не буде передбачати здійснення фізичних дій з об'єктом, а буде лише оформлена документально та використовуватися для цілей оподаткування. Інформацію про факт переведення основних засобів до не виробничих управлінський персонал має оформити рішенням керівника, тобто наказом. При цьому Акт приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів не складається. Платнику податку необхідно пам'ятати, що випадок, коли тимча-

сово призупиняється використання основних засобів в господарській діяльності не є підставою для переведення цих основних засобів до складу неvirобничих. Адже через певний час участь зазначених об'єктів у процесі виробництва може відновитися або їх може бути продано чи передано в оренду, що й означатиме їх використання в господарській діяльності з метою отримання доходу. Визначальним критерієм, за яким здійснюється переведення до складу неvirобничих необоротних матеріальних активів, є їх невикористання у господарській діяльності.

Управлінський персонал інформацію про зворотне введення об'єкта основних засобів в експлуатацію отримує Актом приймання-здачі відремонтованих, реконструйованих і модернізованих об'єктів (ф.№ОЗ-2), а у випадку розконсервації основних засобів рішенням керівника (наказом).

Отже, необхідну інформацію про продаж virобничих і неvirобничих основних засобів згідно чинного законодавства управлінський персонал отримає із облікових даних, зокрема відомостей первинного бухгалтерського обліку.

Білянська О.Ю., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., ст. викл. В.Ф. Мервенецька

ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ НА ПЛОДООВОЧЕПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Сучасний стан економіки України потребує зосередження більшої уваги на діяльності підприємств плодоовочепереробки, які виробляють продукцію, яка задовольняє потреби українців, формують значну частку експорту, забезпечують зайнятість населення. Зростання виробництва вітчизняних продуктів харчування, у тому числі й плодоовочеконсервних, із власної сировини в обсягах, здатних задовольнити потреби населення, є передумовою для створення продовольчої незалежності країни. Підприємства з переробки плодоовочевої сировини працюють не на повну потужність, про що свідчать зниження частки прибуткових підприємств і падіння обсягів виробництва продукції та території країни.

Головна проблема для переробних підприємств усіх форм власності полягає в їхньому виживанні у складному конкурентному середовищі, що є можливим лише за умови забезпечення ефективної роботи. Завоювання й утримання конкурентних пози-